

➡ **Egész évre 1 forint.** ➡

I. évfolyam. 5. szám.

Budapest, 1882. Márczius 1.

# FÜSTÖLŐ.

ANTISZEMITIKO-SZATYRIKUS S HUMORISZTIKUS

**KÉPES HAVI KÖZLÖNY.**

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

PIPA JÁNOS.

KIADÓ-TULAJDÓNOS:

BARTALITS IMRE.

— — — — —  
T A R T A L O M:

Antisemita nevezetességek arcképcsarnoka. III. Liszt Ferencz. — Babérkoszorút nekik! — Ömlik a pénz. (Költmény.) — Mokhány Berezi — Árvíz után (Költmény.) — Babel nyelv. — A dobutczában. — Maczesz. — Phinkelesz Kóbi eseteiből — A hős Jakab. (Költmény.) — Hiteles jóvendölések márcziusra. — Beiratáskor. — Mentég. — Naplopók között. — Kávéházban. — A szállósgazda meg a zsidó. — Pipafüst karikák. — Az embertanból. — Népdal. — Fejtörő. — Szerkesztői üzenetek. — A börtön: Eöhlívás. — Vidéki telefon. — Előfizetési felhívás a „12 röpirat“-ra. — Hirdetések.

— — — — —  
ELŐFIZETÉSI DIJ BUDAPESTEN, VAGY VIDÉKRE POSTÁN BÉRMENTVE:

**EGÉSZ ÉVRE 1 FORINT.**

— — — — —  
EGYES SZÁM ÁRA 10 KR

— — — — —  
ELŐFIZETHETNI:

BUDAPESTEN: A KIADÓNÁL VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12. SZÁM.

VIDÉKEN: MINDEN PÓSTAHIVATALNÁL.



BUDAPEST.

BARTALITS IMRE GYORSSAJTÓNYOMÁSA.

1882.

➡ **Az ujonnan beérkező előfizetők az eddig már megjelent számokat is kapják.** ➡

# Előfizetési fölhívás

## „FÜSTÖLŐ“

**czimű antiszemitiko-szatyrikus és humorisztikus havi-közlönyre.**

Mindenekelőtt kijelentjük, hogy vállalatunk nemcsak hogy nem akar concurrens vállalat lenni a „12 röpirat“-tal szemben, de sőt inkább annak útjait egyengetni lesz hivatása. A „12 röpirat“ komoly irányánál fogva egyebek közt humorisztikus rovatot sem nyithat; pedig ahol komoly érvek nem elégségesek a hatás előidézésére, ott a humor és a satyra megteszik köteleességüket.

A „Füstölő“ a zsidókérdés iránti érdekltséget a közönségnél már csak azért is élénkségen fogja tartani, mert a „12 röpirat“ füzetei megjelenésének időpontjától egyenlő távolban, vagyis minden hó elsején fog megjelenni. Első sorban és mindenekelőtt a zsidópestis orvoslását tűzi ki céljául; de emellett a politikai, irodalmi és általában a társadalmi élet többi mozzanatait és intézőit is éber figyellel fogja kísérni; méltatva vagy ostromozva a rendelkezése alatt álló eszközökkel.

Szóval a „Füstölő“ célja az, hogy Magyarország keresztény lakosságát minél hamarább meggyőzze a zsidók javithatlan gonoszágáról; hogy a satyra és a humor hatalmas s kevésbé korlátozható fegyvereivel minden téren lehető más állapotokat hozzon létre; s hogy mindig rámutasson a magyar keresztény közönség előtt arra, a mi szép, jó és igaz; amit pártolhat, amit fölkarolhat, amiért lelkesedhetik; vagy amitől utálattal és megvetéssel kell elfordulnia.

Mindenfelől az általános corruptióról beszélnek. Mi erről akarunk tenni.

A zsidóság maholnap koldusbotra juttatja a keresztényeket. Mi erről akarunk tenni.

Tanintézményeink hanyat-homlok ássák alá a létfentartás, az egészség, és a józanság eszméjét. Mi erről akarunk tenni.

A magyar irodalomban ma sokan olyanok bitorolnak tekintélyt és dicsőséget, kiknek ezekhez sem tehetség, sem érdem folytán nincs joguk. Mi erről akarunk tenni.

Van sok oly tehetséges költőnk, írónk, tudósunk és művésznk, kik afölötti elkeseredésükben, hogy a szemiták, zsidó-béresék és más cliquék szövetkezete folytán munkájuk sohasem fog megérdemelt méltánylásra találni, vagy egészen elhallgattak, vagy az utókorban kénytelenek helyezni reményüket. Mi erről akarunk tenni.

Olyan eredeti és fordított szépirodalmi művek és folyóiratok által van elárasztva az ország, amelyeknek olvasása valóságos megmérgezése minden ép kedélynek, s amelyek ennélfogva ép oly veszedelmesek, mint azok, akiknek tulajdonát képezik, t. i. a zsidók. Mi erről akarunk tenni.

És ezzel elmondtuk programunkat. Adja az Isten, hogy Magyarország kereszténységének érdekében minden szavunk a szívek mélyéig hasson; s hogy minden fő által kellő mértékben találjon méltánylásra az a cél, amelyért a zászlót kitzúttuk.

Budapest, 1882. márczius hóban

## A „Füstölő“

szerkesztősége és kiadó-hivatala.

**A „Füstölő“ előfizetési ára: egész évre 1 frt.**

De kijelentjük, hogy csak egészéves előfizetéseket fogadunk el.

**Gyűjtőknek 5 példány után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.**

**Egyes példány ára 10 kr.**

➡ Az előfizetések — legczélszerűbben posta-utalvánnyal — a „Füstölő“-kiadótulajdonos ához, Bartalits Imréhez, (Budapest, VIII., Eszterházy-utca 12. sz. a.) intézendők. ➡

➡ Mutatványszámokkal a terjesztésre szánt czimek szíves bektüldése után szívesen szolgálunk. ➡

A február hó elsején kiadott 4. szám tartalma:

Phinkelesz Kóbi, a fess jerek thümdései és esetei. (Képpel.) — Bolond Istóknak. (Költemény, Pipa Jánostól.) — A khürorvos ór. (Makra Pipától.) — A szinfalak mögül. (Képpel.) — Hiteles jóvendölések. — Phinkelesz Kóbi a „Petőfi“-ben. (2 képpel.) — Vasvári kóser népdal. (Költemény.) — A budapesti ref. főgymnaziumból. — A régesrég óta ígért dióskifiről. — Apotheosis. — Pipafüst-karikák. — Sziklai Emiliának. (Költemény.) — A nemzeti színház előtt. (Képpel.) — A wasch-waari Sylveszter-bál. — Bábel-nyelv. — A bebizonnyított saját haszon. — A jó dakter. (Képpel.) — Vásárban. — Amit nem lehet az egyetemen tanulni. — Gyakorlaton. (Képpel.) — Vidéki telefon. — Az istvánéri Dávid Klein, és az ő unokhája az Izidor. — Fejtörő. — A 3. szám fejtörő megfejtése. — Szerkesztői üzenetek. — A boríték on: Előfizetési fölhívás. — A 3. szám fejtörő helyes megfejtői. — Előfizetési felhívás a „12 röpirat“-ra. — Elvbarátainkhoz. — Hirdetések.

# Vidéki telefon.

Szt.-Tamás, 1882. Február hó.

Tekintetes szerkesztő úr!

Örömmel ragadok föl, hogy megismertessek közsé-  
günkből egy egyéniséget, ki fáradhatlan buzgalommal működik  
ama nagyon is időszerű nézet elterjedéséért, mely mellett ko-  
runk nagynevű férfiá Istóczy Győző úr zászlót ragadott, s  
aki mellé tek. szerkesztő úr is mint zászlóvivő sorakozott.

Ez a férfiú Fulópp József, szent-tamási vegyes keres-  
kedő. Ő ugyanis az antisemitikus-elveket komoly gondolkodása  
tárgyává tette, s az ügynek komoly megfontolása után annak  
magasztos horderejét fölismerve, minden alkalmat igyekszik  
fölhasználni, hogy mint közvetítő közeg az elhangoztatott sza-  
vakat ne engedje a pusztában elhangzani, hanem hogy az  
sokszorosán visszahangozva, végre eljuthasson abba a tereembe,  
amelyekben törvényeink alkottatnak, és e tekintetben megté-  
tessék az az intézkedés, mely által nemzetünk anyagi jólétének  
kiszajtolása megakadályoztassék; illetőleg a zsidók vampir-ter-  
mészetének gát vetessék.

Ez a derék férfi minden egyes társaságban föl szólítja a  
jelenlévőket, hogy áldozzanak a „Füstölő” haviközlönyre; és  
hogy a kedvező alkalmakat föl tudja használni, kitetszik abból,  
hogyha jól vagyok értesítve — eddigelé több mint harmincz  
előfizetőt toborzott össze.

Gyakran megtörténik, hogy az illető legkevésbé sem  
óhajt előfizetni, s ilyenkor többnyire: „Nincs pénzem” választ  
nyer, de ő azért korántsem tágit, hanem rögtön kölcsönöz annak  
is, akinek máskülönben még árcizkikkeiből sem lenne hajlandó  
pénz nélkül adni.

Hogy azonban minden nemzetiség ismerje a „Füstölő”  
közlényt, gondoskodott egyszersmind arról is, hogy Izrael  
maradécai is olvashassák el a jeles, és Jakob maradékait szu-  
rokkal megtömözöztető közlönyt; ugyanis pár tiszteletpéldány-  
nal kedveskedett nekik, valószínűleg abból a számitásból,  
hogy az illetők flenyajkait tartalmával megösmertette, minél  
többen előfizessenek.

Ha minden egyes községben csak pár hasonló szellemű  
ember találkoznék, úgy az antisemita-kérdés rövid idő alatt  
megoldást nyerne, és oly törvényeink alkottatnának, melyek  
lehetetlenné tennék a keresztények kiszivattyuzását és Jebu-  
sainak kénytelenek lennének koser-bölcsességgel telt talmud-  
jaikat a libaczombbal együtt fölfüstölni; — avagy ha attól ép  
úgy nem tudnának megválni, mint kutyaorbjúktól, úgy az  
Igéret-földjét újra fölkeresve élénkelnék Napoleon indulóját:

„Már siess hazamba . . . .”

Balatonbáli. \*)

\*) Balatonbáli főnebbi sorait ama kijelentéssel közöljük, hogy F. J. úr iga-  
zán önzetlen és követendő harezosa ügyünknek, aki ezenel úgy ügyünk, mint a ma-  
gunk nevében fogadja elismerő köszönetünket. Szerk.

## J U X.

Antiszemita juxtárgy (jou-jou) óra-  
lánczon hordandó, ezüstműből, kapható  
a „Füstölő” kiadóhivatalában.

Egy darab ára bérmentes küldéssel,  
2 frt.

## Előfizetési felhívás

az

Istóczy Győző országgyűlési képviselő szerkesztése  
alatt és kiadásában megjelenő

# „12 R Ö P I R A T”

című antisemitikus folyóirat 2-ik évfolyamára.

A „12 röpirat” 1881. évi október 15-től  
1882. szeptember 15-ig megjelenő 2-ik év-  
folyama mi füzetei megjelennek havonként, nagy  
8-ad rétű alakban, 2—3 ivnyi tartalommal, min-  
den hó 15-ik napján. Az első füzet m. é. október  
15-én adatott ki.

### Előfizetési feltételek:

Egy előfizetőnél 5 frt.	—	E szerint kerül a 12 füzet egy-egy előfizetőnek 5 fruba.
két	9	4 frt 50 kr.
három	13	4
nég	17	4
öt	20	4
hat	23	3
hét	25	3
nyolcz	27	3
tízencz	29	3
tíz	30	3

40 előfizetőn felül minden további előfizetés szintje csak 3—3 fruba kerül.

Az első évfolyami 12 füzet ára 3 frt.

Egyes füzet ára 50 kr.

A megrendelések, legozielszerűben posta-utalvány útján  
a „12 röpirat” kiadóhivatalához, Budapest, VIII., Mária-utca  
29. sz. I. emelet, küldendők be.

A második évfolyam ötödik (februári) fű-  
zetének tartalma.

A zsidóemancipáció elleni kérvény és törvényhozásumk.  
Peöcz Józsefől. — A zsidók és a keresztény társadalom.  
Aliqtstól. — „Vakulj magyar!” Valami a nálunk dívó zsidó-  
dédelgetésről. Titustól. — A zsidók a közép- és ujkorban. —  
A zsidó harcztérről. Havi szemle. (A Rothschild-„dinasztia”  
bosszuja Rothschild Jamesért: Bontoux bukása. — A párisi  
„Krach” és Gambetta bukása. — A berlini „Reichsbote”  
elmékedései a börzei állapotok fölött, és a német kormá-  
ny tervai a börze megfékezésére. — Péter Hyacinthe  
Loyson, recte Lewysohn. — A „Times” czikkezése az oroszor-  
szági zsidók mellett; a londoni zsidóbarát-meeting; Gladstone  
és az angol radikális lapok magatartása. — Az angol-zsidó pe-  
ticitio a czárhoz. — Az orosz kormány hajthatatlansága. — A lon-  
doni nihilisták zsidóbarát-gyűlése. — A philosemita John Bull  
gyenge oldalai. — Az amerikai corruptió-párt feje, Grant  
Ulysses által egybehívott new-yorki zsidóbarát-meeting. — Hová  
menjenek a zsidók? — Élőképek Munkácsy „Krisztus Pilátus  
előtt”-jéhez, a „Pester Lloyd”, meg a programbeszédeinek  
megtartása előtt „Veni sancte”-t tartani szokott Falk Miksa  
képviselőjelölt. — A magyarországi János-rendű szabadkőmű-  
vesek meg a muszkaországi zsidók. — A magyar képviselőházi  
budgetvitából. — „A zsidókérdés Nro 2.” — A zsidóemanci-  
páció elleni kérvény ügye.) — A fővárosból. Nyílt levél a szer-  
kesztőhöz. — Hangok a vidékről. — Nyílt levelek a szer-  
kesztőhöz: Nagyváradról, Ung, Sáros, Tolna és Bács megyékből.  
Az egyes füzetek 50 krért Bartalits Imre könyv-  
nyomdájában (Budapest, Eszterházy utca 12. sz.) is kaphatók.

# Csak keresztényeknekél vásároljunk!

# FÜSTÖLŐ.

ANTISEMITIKO-SATYRIKUS ÉS HUMORISTIKUS KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN.

FELELŐS SZERKESZTŐ: PIPA JÁNOS.

KIADÓ-TULAJDONOS: BARTALITS IMRE.

ELŐFIZETÉSI ÁR  
postal bérmentes szétküldéssel:  
Egész évre 1 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL,  
hová a lap szellemi részét illető közlemények,  
előfizetési pénzek és hirdetések küldendők:  
BUDAPEST, VIII., ESZTERHÁZY-UTCA 12. SZ.

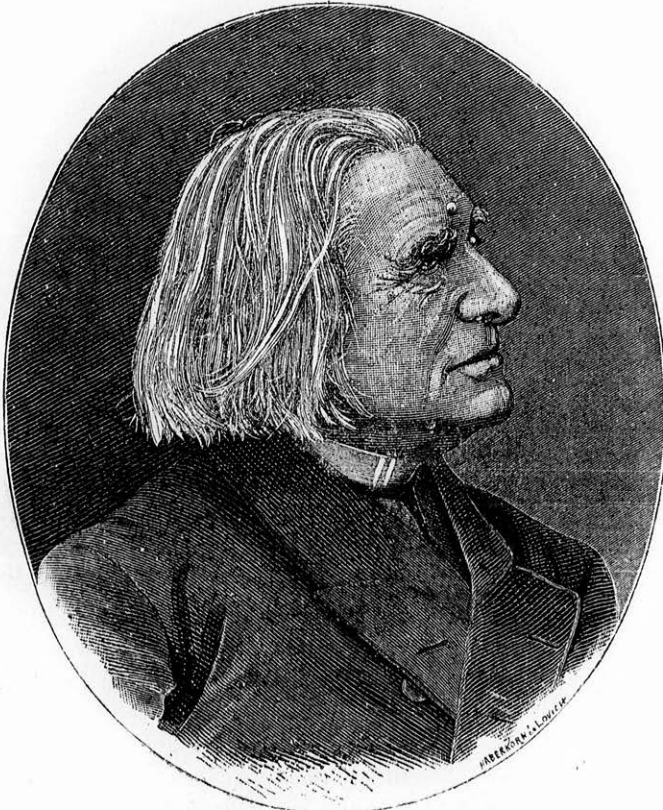
HIRDETÉSEK  
háromszor hasábozott garmondosor vagy ennek  
térfogata 5 kr.  
Nyilttér soronként 20 kr.  
Kéziratok nem adatnak vissza.

## ANTISEMITA NEVEZETESSÉGEK ARCZKÉPCSARNOKA.

(Meg valami a Munkácsy-kultuszról.)

III.

Mazánk egyik legnagyobb büszkesége, a világszerte „zongorakirály“nak elismert maestro, mult évi október 22-én ünnepelte születésének 70. évfordulóját. S ezen, magának, családjának, de a művészi világának is e nagy ünnepest nem ülhetne volna meg fényesebben, mint a hogy megünnepestte azt azal, hogy az 50-es évek vége felé a magyar cigányzenéről irt inunkáját ujabban kiadva, abban a zsidóságról egy hosszabb cikkben emlékezett meg, a hol, mint a Megváltó, kezébe véve a korbácsot, nemcsak kiverte a művészet templomából is a zsidó kufárokat, hanem egyuttal általános politikai s társadalmi szem-



*Liszt Ferenc*

pontból is oly súlyos csapásokat mért a kiválasztott népre, hogy még ma is sajog bele a háta az egész pereputty-nak.

Lisztnek ezen, egész Európában nagy szenzációt keltett zsidóellenes nyilatkozatát, a melyben radikális antisemitának vallotta magát, nem lehet feladátunk itt bővebben ismertetni; a kik arról bővebb értesülést óhajtanak szerezni, azoknak ajánljuk a „12 röpirat“ mult deczemberi füzetét, a melyben az bőven ismertette van. Csak azt akarjuk itt kiemelni, hogy alig ismerünk élesebb kritikát, megsemmisítőbb ítéletet a zsidóság fölött, mint a melylyel Liszt Ferenc megörvendeztette az

antisemita világot. Végkövetkeztetése oda megy ki, hogy a zsidókat, mivel önként menni nem akarnak, — el kell szállítani Palaestinába, ősi hazájukba. Ide vonatkozó szavai ezek:

„Mivel a dolgok természetével ellenkezik, hogy egy nép, élősdí állat módjára, más nép rovására éljen, annak belei redői közé fészkelje magát, azért a végzet azt akarja, hogy a keresztények ezt az idegen fajt kebelökről letépjék, a melyet ők szétmarczangoltak, hogy őket valódi országukba visszavigyék, saját kezeikkel, a melyek tán még egyszer pirosak lehetnek amazok véréből... Ha a zsidók vonakodnának, akkor erőszakkal kell őket odaszállítani, szükség esetében pedig határáig hajtani őket... Palaestina a zsidóké, szintugy, mint Olaszország az olaszoké, Lengyelország a lengyel nemzeté, Franciaország a francziáké, Anglia az angoloké... Azért a népek biztonsága és a nemzetközi igazságszolgáltatás megkívánják, hogy az európai hatalmak a zsidókat a Palaestinába való visszatérésre kényszerítsék, mert az az ő hazájuk.“

És mi a nagy maestro jutalma ezen bátor felépéséért, a melyért minden keresztény embert örök hátlára kötelezett le maga iránt? Az, hogy e nyilatkozata óta az újságok mélységesen hallgatnak róla. Pedig már hetek óta Budapesten van Liszt Ferenc; de hát ki az ördög tudja ezt? A zsidó újságok nem akarnak, a nemzsidó (vagy jobban mondva: zsidóbéres) újságok pedig nem emennek róla irni. Hej, csak irt volna egy dicsériádat a zsidók mellett, majd lenne mellette nagy gezéresz, vezérczikk, reclame, nagydobütés, bankett, album, fáklyásmenet sat., mint részesült mindezekben a napokban Munkácsy, a kinek a zsidók és zsidó fullajtárok szemeiben „korszakot alkotó“ érdeme az, hogy „Krisztus Pilátus előtt“ nevezetű festményén, a készülődőben volt zsidó világhatalom összezúzóját, s e világhatalomnak, ma, tizennyolczszáz év mulva is, legyőzhetlen akadályát, s ekkép az emberiség megváltóját, ennek és az egész kereszténységnek kigunyolására, egy lengyel zsidónak festette le. Hanem hát ennek a világhirhedt képnek a titkos czélzatát, ugy látszik, még olyan körök se ismerik fel, vagy nem mernek az árnak ellenszegülni, a mely köröknek pedig létérdekei vannak fenyegetve, a másolatokban s kisebb nagyobb alaku rajzokban a nagy közönség körében száz- és százezer példányban elterjesztendő festmény rejtett czélzatai által. Hát csak vágják a fát maguk alatt!

Ime két ellentét: Liszt Ferenc és Munkácsy. Az első: a feledékenység örvényébe tuskoltatik le, mert a zsidóságnak szemébe vágta a keztyűt; a másik: no annak nevével, viselt nagy és kis dolgaival telvék a lapok hosszu hasábjai, mert, mert... mert hát nagy az öröm Izraelben.

Quousque tandem...?!



Tehát ma már mégis eljutottunk volna odáig, hogy találkoztak a képviselőház minden pártján oly férfiak, a kik a zsidókérdésben érzelmeiknek nyílt kifejezést is mernek adni. Istóczy Győző határozati javaslatát, a mely szerint a zsidóemancipáció megszüntetése iránt a rumi kerületből a ház elé került kérvény a kormányknak tanulmányozás végett kiadandó lett volna, a következő képviselők tették magukévá: Mara Lőrincz, báró Kemény Géza, Bereczky Sándor, Szalay Imre, Ugrom Ákos, Dessewffy Kálmán, gróf Teleki Géza, Román Sándor, Szell György, Agustich Antal, Szentiványi Kálmán és Bekássy Gyula. Választókerületeik büszkék lehetnek e férfiakra, a kik híven tolmácsolják választóiknak s a nemzetnek közérzetét. A nép szava Isten szava, s ők a nép szavának adtak kifejezést. Azért mi a nép milliói nevében azt kiáltjuk: Babérkoszorút nekik!

## Ömlik a pénz...

— Börze-geszt. —

Ömlik a pénz... Im meghazudtolja  
Mit róla terjeszt a haszng világ:  
Hogy hevés, vagy már coupán egy tege  
Es a csótos, ritka, mérges virág.

Ömlik a pénz... A zsidók csapatja,  
Mely az utolsón is gőstelni kész,  
Százért adja, mi egyet sem ér...  
Sok képmutató, kitanult színész.

Ömlik a pénz.. hanem kellene csak  
A sok kifosztotton segíteni —  
Hogy bezáródnának e kufár had  
Aljas odui: öblös szebei.

Lipa János

# Mokhány Berczi.

— Munkácsy. —



Mindenekelőtt khi kell jelenthenem, hojd a „Fösthölö“ szerkhesztüségé mit seimen ganzen Gesellschaft nem ér egy Bontoux-részvényt. Miserabl gsellek. Beszélek a szerkhesztüvel és mandam nekhi, hojd rajzoltasson meg engem a mai számra, ugy a hogyan én a Monkácsy tisztetére rendezett jelmez-

esthelyen dhiszmagyarban megjelentem, és még Monkácsit is bámolathra ragadtam; és azt mandta a szerkhesztü, hojd már khésü... a phiktor már megrajzolta erre a számra a khépekhét; az én khedvemért nem fognak új khépekhét phingáltatni.

En meg akhartham mothatni, hojd az izraelit ha megmadjarosositho a nevét, hát ú is tudja edj gha-valler lenni, és azt mantam, hojd adok edj hatos, csak legalább abban a dhisz-magyar ülhözékben jelenthessenek meg a „Fösthölö“ mai számában.

Hiába volth ez is! A szerkhesztü ogyan egészen el lett ragadtatva e fölött az ajánlatom fölött, és khimilatkozthatta, hojd ú sajnálja a legnagyobb mértékben, hojd már nem mutathat be engem dhisz ruhában a phoblikumának, hanem ismétli, már khésü, mig megphingálnának, mig megcinkographiroznának, addigra már régen meg khellene jelenni a „Fösthölö“-nek.

Na jól van! Azért én mégis megmothatok, hojd az izraelit mind zseni. Majd oljan elénkh színekkel fogok elmandani az én kis khaland, mintha csak edj zveiter Monkácsy veszekhedeth volna el bennem.

Hát az egész ögy thürthént, hojd én egyszer-csak olvasokh a dumbszöghi khaszinában, hojd Monkácsy február második felében meglátogatja hazáját, a mi hazánkhat, (khérem szerkhesztü ör, khi ne méltóztassék valahogyan thürüni ezt a szó, mert so waar iach leb' nem irokh thübb cikik a „Fösthölö“-be), meg hojd ennek emlékhére nadszerö önnepélyek lesznek, lesz jelmez-esthely is, ameljiken a thübbek khözött Ágai (von ünsere Leut) az otolérhetlen plagiator és humorist ghitár melleth fogja énekkelni.

Na, nekhem sem khellethe thübb.

— Mokháni, the erzed, hojd itt az ideje, hojd

valahára igazi örrá legyél. The nekhed valahára bele khell merölnöd az életh élvezetheibe — mandám megindultan maghamban — nekhed le khell menned Pesthre és részth khell venned mindazokkban az önnepélyekben, amelyjek a Monkácsy thiszthelethére lesznek rendezve.

Hanem ennek a dicséretes elhatározásnak a khivitele nem ment olyan khünyven, ahogyan ühájtotham volna!

Edszercsak eszembe jóthotta a Száli; a Száli, akhi amint már molt czhikkhembem fothólag meggyezthem, edj idü ötha khezd nadjon alkhamlatlanhá valói reánnézve. Mindig lamenthá; s olyan csonya mikhor lamenthá; amekhorára csakh thodja, akhorára khitája az ü szája, s engem folyvást a molandóságra emlékhezhet. Nü, de ezth thalán nem is khel-leth volna ennyire feszegetnem. Hisz ez cshaládi-ögy.

Elég az hozzá, hojd nekhem eszembe jothott a a Száli, és nekhem azt sóghta valami, hojd nekhem jó lesz üsszeszednem az eszemeth, ha azth akharok, hojd cshakodjan lemehessek Phestre és khedvem szerint khimulassam magamat.

A Száli ogyanis azonföül, hojd napról-napra csónyul, napról-napra jobban felthékenyedik reám; s csakh a minaph is elbocsáthotta valamennyi fiatal fehér csheléd... phedig so waar iach leb' egy-khetüvel nagyon szeretthem volna megérthetni magamat.

Mármost hátha én azth mandak nekhi, hojd én Phestre akharom menni, bhálba, hongversenybe, molatságba akharom menni, na bizonyosan semmi sem lesz a dhologbul... Addig sir-ri, amig othon nem marodom; vagy addig khibálja, amig vele együtt kell leutaznom. Na már phedig azt tharthom, thübbet nem otazunk együtt.

Tehát én djorsan valami életrevaló hazogsághoz folyamodtam, és ahelyeth, hojd azt mandtam volna, hojd Phestre megyek, azt mandtam, hojd Gyüngyösre megyek; s a helyeth, hojd megvallottam volna, hojd khi szeretném mulatni magamat, azth mondtam, hojd fölébredt bennem a régi természet, amely nem thodja megtagadni magát, ha elevenén thalálják: Gyüngyösön egy vargánál nagyon sok nyulbör van eladó, s oljan szörnyö phutom áron, hojd ha megveszek, hát a nyereséghöl okhvetetlen veszekh nekhi egy phumpás jémántos kharphecez.

És ennek a khis hazogsághnakh csakugyan meg lett a maga sikere. A Száli még meg is dicsért, és azt monda, igazam van, nem szabad elaludnom hagyonom az a thüz, a meljikhnek khüszönhetek ez a ház, ez a sok birtok, meg az a sok phénz... csak menjek és csináljakh minél jobb gseft.

Szegény Száli! bizony színthe lelkhismerethfordalást éreztem ebben a phillanatanban. No de Gatt sei Dank nur auf einen Minut, mert a khüvetkhezö pherezhben már eszembe jotottak azokh a bhudog pherezek, a melyeket én majd a sok fényes önnepélyen foghom elköthteni.

Mikor megérkheztem a fűvárosba, legelső dolgam vált, legelőször is a Bendegosz fiamat, a scriblert kheresni föl; mert már bhevallum, én ezth a khülkhet szerethem legjobban. Ez kherült legkevesebb

phénzembe, s mégis thodom, hogy valamenniök jkhuzt a legnagyobb khapacitét. Az ű thollától még a Tisza is féli!

Rüviden elmandtam nekhi, hojd miért jütthem le Dumbszögrről, és fölkértem, hojd szerezen nekem arra a hangversenyre, amelyikhen a mi bhöszkheségünk az Ágai guitáron fagja énekelni, egy szabadjegy.

— A szabadjegyet majd csak! khirevelerezek — mandta a Bendegősz, — hanem ha the phapa dhiszmagyarban akharsz megjelenni, abból nem hiszem hojd lesz valami, amilyen smutzig ember vagy.

— Was? — khérdeztem én. Hogyan mandhatsz ilyet az apádnak, Bendegősz.

— Nű, vagy csakhugyan hajlandó volnál útszáz forint adni egy dhisz magyar-ruháért? — mandta a Bendegősz.

— Nem, soha, — mandtam én.

— Na láthod. Már phedig egy dhisz magyar-ruha legalább is annyiba kherül. Hanem se baj. Azérth the mégis khapsz dhisz magyar-ruha.

Avval inthett, hojd várjak, mig megírja az ű vezérczhikk, azthán kharon khapott, és azt mandta, hajd mast a Thaksonyhoz fagunk menni.

— De hát miérth?

— Hát csakhugyan nem thalálnád el, phapa.

— Nem én.

— Nu hát hallgass ide. — A Thaksony csak egy szót szól a nemzeti színház igazgatójánál, s mint az első énekesnek azonnal teljesitheni fogják khérését; t. i. azonnal szabad választhást engednek neki a színház ruhatárában a legfényesebb ültözékhek khüzt.

És cshakugyan ógy is thürtént.

Egy óra molva a lakhásomon vált a phumphás roha.

Ah, alig vártam, hojd elérkhezessék a nagy naph. A Bendegősz ugyanis megigérthe, hojd majd be-moathat Monkhacsynak, meg Ágainak is.

Végre elérkhezete! — Én belebajtam a phumpás rubába, és Bendegőszszal együtt — akhi thiroli vadásznak vált ültözve a „Mücsarnok“-hoz hajtottam.

Ah, sahase fagok elfeledni az a phillanat a melyikben a gyöngyörű therembe léptem. Alig győztem fölszámulghatni a sok najdszerő jelmezeknek az érthekhet; — anyi vált ott.

Hanem úszínhén szólva a látnivalókkal, meg a hallanivalókkal, nem igen voltam megelégedve.

Merth phéldául a sokh jelmezes oraságok khüztött egyethlenegy oraságot sem láttham handlé-jelmezben, már phedig egy ilyen eredhet magyar thypust okhvetetlenül színhén khépvisehni khellett volna. Azthán az az Ágai is megthehette volna, ha már ű is „áner von die únsrigen“, hojd a programmba ejd lengyel zsidó quartettet illesztthetett volna bele; olyat, amilyet ejdszer a khiráal otczai „tingl tangl“-ban láttham, s majd megveszekhedtem nevettemben. Thudom, efélén az a fénes khüzőnség is jabban molatha volna.

No, de minde hiányokat leszámítva, elég sikeröltnek mandható az az estély; habár az én Bendegősz fiam folvást csakh azt hajthotta, hojd mi-

len foresa, hojd a magnátok khözül alig csakh egykhetű van jelen, s egykhet khollég előtt ki is nilatkhoztatta, hojd ű ennek végére is jár, és megtudja, hojd mi az oka.

Másnap a „Krisztost“ nézthem meg a „Philátus előtt“, s igen nagy megelégedésemre szolgált, hojd az egyikh thürvénybíró órban az én onokha-thestvéremet, a Számit, ösmertem fül, akhi már régen dicsekhedett vele, hojd Monkhácsy akkhor, mikhor itt járth Magyarországón, őt is behívta a möthermébe és lerajzolta khészülöfélben levő najdszerő khépéhez.

Ekhéppen thehát minden vágyam és óhajam thejjesedvén a dholog khellemetlen oldalára is el khelletth jotnom; t. i. meg khelletth vennem az a jémántos-kharperecz, amith igérthem a Szálinak.

No de se baj, a moltkor egy gazdag pharaszt ember járt nálam, s azt mondta, hojd thudja ógyan, hojd én már nem igen adok senkinek is khülcson, hanem mosth az ejdszer tegyem még khivétel mert nagyon meg van szorulva. Az a pharaszt majd bhe-hozza nekhem az a kharperecz.

Gatt! de milyen baldag is vagyok, hojd az a Monkácsy az én honfithárs! — (Khedves szerkhesztű ór, ha khi thetszik thürüni ezt a szó, „so waar iach leb“ nem irom thübb czikk a „Fösthölő“ be.)

## Érvis után.

*Szöke Dunánk eljátszotta*

*Azt a krachos játékok,*

*Melylyel annyi magyar polgárt*

*Koldusbotra juttatott.*

*Hány család ül háza romján,*

*S könyben úszik két szeme:*

*Nincsen nyájas ösi-tűzhely,*

*A vad vízár elvette! . . .*

*Egyedül Vig Pál nem busul,*

*Mért busulna, nincs oka:*

*Hisz' szegénynek kis tűzhelye*

*Rég Fezignek . . . záloga . . .*

*Lipaszukáló.*

## BÁBEL-NYELV.

Indítvány	=	hashajtó.
Szerelem	=	spiritus
Izgága	=	száj.
Borotva	=	keresztelt bor. (é. ótva.)
Látvány	=	szem.
Lépény	=	tettenért tolvaj.
Buzogány	=	przsgó.
Béke	=	kis b.
Orvos	=	zsebkendő.
Dohány	=	penész.

## A dob-utczában



Riesenbergh Manó: Enyje, hallja maga pinczér, már mégis csak disznóság, hoj! miljen phiszkos a maga manchettája. Szinthe elveszi az emberthül az appetit.

Pinczér: Nem piszkos ez az én manchettám, khérem. Cshak a mai ételek nyomai ezek, amint széthordtam őket, khérem. Ezekről pedig én étlap nélkül is mindig meg tudom mondani, hogy mivel szolgálhatunk, khérem.

## MACZESZ.

\* A zsidók, hogy a Bontoux elárlási költségei által zsebeiken ütött csorbát minél hamarabb kiköszörülhessenek, a thalmud „reviziójaért” folyamodtak főrabbinusaikhoz, mert jelenlegi formájában „tulságosan szelidnek” találják a „törvényes” jogorvoslásra.

\* Még a 8 iskolát végzett „thodós” egyetemi „phulgár” is csak ezt a két latin szavat tudja megjegyezni a diáknyelvből: alterum tantum (még egyszer annyit), mikor t. i. egy „emberbaráti kölcsöntőke” törvényes kamataitól kell tartania.

\* Ágai Adolf visszaesett az általa fennen fitogtatt „Lisztporolás” mániájába... Ennek a „phulgártársnak” alighanem „hetvenhét” hideglelése van, hogy minduntalan szüksége van „chinporra”...

\* Ágaileben csak kettőbe nem tud visszaesni, pedig e kettő után úgy kapkod, mint Bernát a menykő után, t. i. régi renoméjába, és előfizetőinek sokaságába; mert ezeknek „kánikula erejű” megapasztásához nagyon sokkal járult a „Füstölő” melege.

\* Ágaileben újabban ismét oly „arczátlanul” viseli magát Liszttel szemben, hogy nem szánnám őt egy kuglistadton a bábuk közé állítani... pofonbírónak.

## Phinkelesz Kóbi eseteiből.



Phinkelesz Kóbi: Na, csak ne khiabáljon, hordár. Itt van egy hatos azért a phufonért hordár. Thudja én a jövő vasárnap az izraelita szenzál-egylet javára rendezendő műkedvelői előadáson szintén résztveszek. Azon az előadáson phedig én egy inasth játszok, akhit phufon ütnek. Mivel pedig én minden thekhintetben élethűen akharok játszani az én szerep, hát én csak azért öthöttem phufon magát, hoj! meghudjam, hogyan khiabálja az, akhit phufonütnek. Ha bephüröne, akkor az igaz, üt forinthat kellene fizetnem; de az nem lenne a magaté. Nekhem is jobb lesz, meg maghának is jobb lesz tehát, ha elveszi ez a hatos, hordár.

## A hős Jakab.

A hős Jakab zsidó legény  
Az utcán jobbra-balra néz;  
S más karján látja kedvesét,  
— Kiséri egy huszár vitéz.

Jakab átlátja a veszélyt.  
A helyzetet fölisméri,  
S elfutja őt a düh, harag:  
Mérgőben izzadság veri.

Mint nyárfa, majdnem úgy remeg  
Villámot szór tekintete,  
Orrába zsömle fürne be —  
Oly szörnyű bőre terjedje

Ily állapotban megy oda  
Sebesen a huszár elé...  
Oh jaj! ha majd eléri ezt:  
Széttépi százezer felé.

Lesz mindjárt szörnyű harcolás,  
Lesz mindjárt véres ütközés...  
Jakab végtére odaér, —  
Megáll, — s kér egy kis tüzet.

Gareis Géza.

## Hiteles jövendölések márcziusra.

\* Egy sugáruti szörnyű vastag és szörnyű vékony embereket mutogató bódés értesülvén arról, hogy Ágai Adolf milyen pompásan forgatta a kintornát a Munkácsy Mihály tiszteletére rendezett jelmeztélyen, ő pedig egy reggel arra ébredvén föl, hogy az ő kintornát forgató embere az ő bódéjával szemben szintén egy szörnyű vastag és szintén egy szörnyű vékony embert mutogat, igen előnyös föltételek mellett Ágai Adolfot szerződötti hűtlen kintornát forgató embere helyébe; ami által a magyar irodalmat a legkimondhatatlanabb mértékben lekötelezi magára iránt.

\* Zay Adolf avval az életrevaló indítvánnyal lép az országgyűlés elé, hogy igtassa az országgyűlés törvénybe azt, hogy aki Brassóban és Nagy Szebenben magyar czégtáblát mer kifüggeszteni, az évenként száz forintot fizessen. A ház az indítványt egyhangulag elfogadja.

\* A megromált egészségének helyreállítása végett Olaszországba utazott Kiss Józsefről azt a megnyugtató hírt közli valamelyik újság, hogy a derek olasz orvosa által rendelt hashajtó következtében olyan örvendetes javulás állott be egészségi állapotában, hogy egyidőre okvetetlenül nincs mit tartani attól, hogy egyidőre egy vessel is kísértse még ezután a magyar közönséget.

\* Kiss József azonban egy újabb kötet vessel meghazudtolja ezt az örvendetes hírt. — A dunaparti zöldséges fókák tehát mind csöddöt mondanak.

\* Egy fővárosi vén kisasszonynak egyetlenegy kedves kis kutyája a szájára kötött szájkosár következtében a legborzasztóbb buskomorságba esik, minek következtében a fővárosi vén kisasszonyok elhatározzák, hogy az emberbaráti szeretetre hivatkozva a szájkosár eltörülését fogják kérelmezni.

\* Minthogy Paulay Ede ur eddig még senki által nem látott eredeti irodalmi működése nélkül Kisfaludy társasági taggá választott, Hause Alajos ur is, akinek szintoly kiváló érdemei vannak a kitűnő fővárosi vízvezeték és csatorna-hálózatok sikeres elkészítésében és lerakásában, mint Paulay Ede urnak, a nemzeti színház igazgatójának a nemzeti színház színpalainak a nemzet pénzéből való ügyes kifésteése körül, — Hause Alajos ur is méltán gondolhat remülve arra, hogy városi kupaktanácsi tag helyett nemcsak a Kisfaludy társasági taggá választják.

\* Lukácsy Sándor ur lelki állapotáról aggasztó hírek keringenek. A jó ur ugyanis éppen ma fejezi be azt a népszínművét, amelyikben azt akarja bebizonyítani, hogy van olyan légy is, a melyik nem szentelen, van olyan nadragulya is, amelyik nem mérgező; — azaz, van olyan zsidó is, amelyik tisztességes, jó hazafi! — Reméljük, hogy ehhez a derék „noch nie da gewesen“ népszínműhöz a zenét már majd csak a közönség részéről történő kifütyülés fogja szolgálatni.

## Beiratáskor.



Igazgató: Nos, hogyan leszünk az idén a fiuval, Jakab? Magán-vizsga vagy pedig nyilvános vizsga útján szándékozik letétetni vele az osztályt?

Jakab: Azt thartom thekinthetes igazgató úr, ebben az esztendőben hadd thegye le uthánvéthel a gyerek; így legalább az utazási-kihütség is megmarad.

## Mentség.

Vendég: Nem megmondtam én magának tegnap este, hogy ma reggel hat óraker keltsen föl, s ehun van ni, most lekésem a vonatról, mert maga hét óraker kelt föl.

Háziszolga: Jaj, engedelmet kérek, én a tekintetes urat a numeró 28-al tévesztettem össze, a kit öt óraker kellett volna fölkeltenem!

## Naplopók között.

Első naplopó: Mit csinálsz ma delután, Kóbi?

Második naplopó: Semmit.

Első naplopó: Hol?

## Kávéházban.

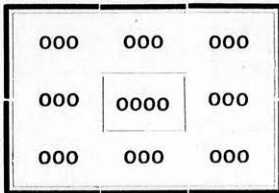
A: No ez igazán csodálatos. Azt beszélnek nekem mindig, hogy ha kimerítő színházi újdonságokat akarok olvasni, hát a „Budapesti Hírlap“ban okvetetlenül a legkimerítőbb színházi újdonságokra fogok akadni; s tessék, akármennyit forgatom most a „Budapesti Hírlap“ mai számát, seholsem találok semmit is színházról.

B: Hja, hát ne is forgassa kérem, mikor ott van a szeme előtt, amit keres. Nézze csak meg a vezércikket.

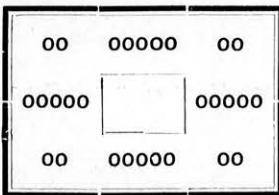
**A szőlősgazda meg a zsidó.**

Egy szegény gazdának termett 4 hordó bora, de pinczéje, melyben borát tartani szokta, — szolgálatát megtagadta, s bedült. A szegény gazda kénytelenítve volt zsidó szomszédjához fordulni, — kinek tágas pinczéje volt — ha megengedné, míg ő pinczéjét felépíti, négy hordóját az ő pinczéjében tartani.

A zsidó szomszéd engedett a szegény gazda kérésének, s kiment vele pinczéjébe, hogy megmutassa szegény szomszédjának, mikép ő neki a pincze minden oldalán 9—9 hordója van; a gazda 4 hordójának pedig a pincze közepén adott helyet, mint e rajzon látható:

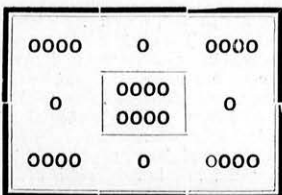


Nemsokára ezek megtörténte után kiment a zsidó pinczéjébe, s ott sehogy sem tudott magával megegyezni afölött, hogy miért nem az övé a pincze közepén levő szegény gazda négy hordója is. Végre ama módot találta legjobbnak, hogy a szegény gazda 4 hordóját úgy osztotta be az övéihez, hogy azért mégis csak 9—9 hordója volt a pincze minden oldalán:



Midőn tehát a szegény gazda egy szép napon kiment volna borát a zsidó pinczéjébe, hordóinak csak hült helyét találta. Sokáig tőprenkedett szegény feje, mikép csempészhetta el zsidó szomszédja hordóit, hogy azért mégis 9—9 hordója van a pincze-öfalak mentében; míg végre a boszut félretéve, ő is, mint zsidó szomszédja — cselhez folyamodott.

Ugyanis megbüntetendő zsidó szomszédját a lopásért, saját 4 hordóján kívül még 4 hordót vett el, s akkép rendezte el a hordókat, hogy a pincze mindegyik oldala mellé 9—9-et és ő magának a pincze közepére 8-at tett, mint e rajz mutatja:



J—sz V.

**⌘ Pipafüst-karikák. ⌘**

Jajtelesz nevű zsidó uzsorást is meghatotta a magyarországi zsidók olyaténképpen való magyarosodása, hogy csak nevüket változtatják a legtöbbszörökerebb és magyar nevekre. De dicséretére legyen mondvá, az ő vágyai nem repkedtek oly magasra, nem óhajtott holmi „Bendeguz“ nevet felvenni, megmaradt Jajtelesz nevével, azt így magyarosítva meg: Jaj-te-le-sz!

Ez a Jaj-te-le-sz uzsorás, midőn X. község tőkéletes kifosztogatásában munkálkodott, a többi közt egy alkalommal atközben beesteledett, s egy csőpétésen haladván keresztül kocsjával, mellette ülő ügyvédjének, (ki magyar ember létére ugy bele szeretett a vöröshagyma illatba, hogy Hebron rózsái közül tűzött egyet a keblére, meg sem várta a zsidó-magyar polgári házasságot; no de meglehet, hogy néha Amor is Merkur köpenye alá bújik g'scheftelés végett, mert annyi bizonyos, hogy mostmár a vöröshagymás rostélyos mellett az ügyvéd ur is könnyen rikkogat) tehát ennek a hagyma-parfüm szerető úrnak így szólt a hős Jaj-te-le-sz:

— Hűj! de rethtenetesen sojnálom, hogy nem hoztham mogammal a revolveremet!

— Ne féljen Jaj-te-le-sz úr — batorítja az ügyvéd.

— Khirem! ne szhólitsa a nevemen! hátha meghollja valami otonálló.

— Itt van az én revolverem. Biztatja az ügyvéd.

— Jaj! khirem! vigyázzon, hogy el ne süljön! s félrehúzódott a kocsii ülésben, összehúzott nyakkal.

\*

Az előbb revolvert emlegető hőst most csak úgy rázta a hideg a revolvertől való félelmében.

Ezek védik majd meg Magyarországot fegyverrel!?

Bizonyos Engel nevű zsidó egész kedvteléssel elhallgatja, ha Angyal-nak szólítják, s éppen nem protestál az ellen, hogy az ő neve nem Angyal, hanem Engel.

Bizonyosan örül, hogy neki így időjártával egy fillérjébe sem kerül a névmagyarosítás. Előre örül a 50 kr. rebachnak, már ki is számította, hogy uzsora kamattal tíz esztendő mulva mekkora tőkének lesz ez majd az alapja.

Maxi dakterleben, a híres khüro orvos ór egy gojnak szép beteg feleségét gyógykezeltte. Mikor már kimerült a khóser tudomány, s a beteget átusztatta különféle vegyfürdőkön, oda nyilatkozott a thodos dakterleben, hogy most már nem rendel semmit, most már nincs szükség több orvosásra, a beteg meg van gyógyulva.

De a beteg sehogy sem akarta az ágyat elhagyni, tehát hozzátartozói hivatka egy másik, — és pedig keresztény orvost. Ez megvizsgálván a beteget ugyszintén a dakterleben rendelvényeit, számra nézve

vagy hatvanat, elszörnyűködött, s azt mondta, hogy a beteg nőnek vége van, megrontatott a gyógykezelés által, nem él három hetet, mostmár késő minden, menthetetlenül veszve van.

Vivát khoser thodomány!  
Palestinába vele! hadd pusztítsa ott saját fajzatát!!!  
Makra-Pipa.

### Az embertanból.



Nagy hévvel tanította a tanító a zsidó tanfelügyelő utasítása szerint, hogy az ember a majomtól származik. Egyszer látogatónak jön a zsidó tanfelügyelő, s kiált egy zsidógyereket:

— No édes fiam, mond meg, khi volt az első ember?

Zsidógyerek: A májum.

— Jól van fiam. Mármost csak úgy magadtól meg tudnád-e mondani, hojdonnan thudod ez?

— Sokhunkhon még mast is megláthszik.

### NÉPDAL.

Ad notam: „Hallod-e te kőrsi lány? ...“

Minek zsidó hivatalban,  
Na de hivatalban, na de hivatalban?  
Ott a helye disznó-ólban,  
Na de disznó-ólban, na de disznó-ólban.  
Jaj, jaj, jaj, jaj az átkozott,  
Hunczut volt, ki a veres tengeren áthozott.

Most a követ-választásnál,  
Na de választásnál, na de választásnál;  
Tollat hord a kalapjánál,  
Na de kalapjánál, na de kalapjánál.  
Jaj, jaj, jaj, jaj az átkozott,  
Pedig tollat ezelőtt csak a hátán hordott.

Szálka M.

## FEJTŐRŐ.

Pingálta: a 978-ik előfizető.



A helyesen megfejtők közül az első nyertes a „12 röpirat“ multévi teljes évfolyamát, a második „A bűnös nő“ című két kötetes regényét, a harmadik a „Disszonancia“ című költeménykötetet kapja. Megfejtési határidő: márczius 20.

A „Füstölő“ 4-ik számában foglalt „Fejtőrő“ megfejtése:

„Kákán csomót, szerény zsidót ne keress!“

Helyes megfejtését következő t. előfizetőink küldték be:

Lichtenberger Károly, Fábray László, Vicha József, Szalay Pál plebános, Liptey József, Jekkel J., Szalay Pál tanító, Humény László, Pintor Károly, Wenninger Mátyas, Miletits Mátyas, Fischer József, Nemes József, Major István, Dénes Bertalan, Busits Pál, Stibritz Imre, Szűcs István, Glász József, II. Hadházi olvasóegylet, Sipos Imre, Strakovich, K. Jedlicska Irma, Bánkó S. Kneztis Vince, Hankuss Béla, Pehán László, Ifj. Hubály Sándor, Ifj. Privary Pál, Ifj. Sztanek István, Kiss Béla, Bróda Ida, Károly Sándor, Hanus Ferenc, Boros Gyula, Deák Antal, Somogyi Adolf.

A kitűzött jutalmakból a „12 röpirat“ I. évfolyamát Boros Gyula; a „Regina“ című 2 kötetes regényét Szalay Pál tanító; a „Tourandot kosara“ című mulattató társalgót Bróda Ida t. előfizetőink nyerték.

### Szerkesztői üzenetek.

B-g S. (Ds.) Köszönettel vettük. — G-s G—a Szívezen látjuk; egy kis simítás azonban úgy-e, ráfért? — K. F. Soká törtük rajta a fejünket, de az Ariadne-fonalat sehogyan sem tudtuk megtalálni. Ujat kérünk. — Gabriellának. E helyütt szeretjük ki hálánkat a hozzánk intézett költeményért, melyet azonban csak a formai hibák következtében nem közölhetünk. — Rumvidéki. Pongyola, Kerekebbet, közölhetőt. — B-li. F. J. urnak levele alatt fejeztük ki köszönetünket. — Sz. M. (Gyl.) Többször is — A tartózkodási hely megváltoztatása esetében t. előfizetőink czímzalagszámjukat is szíveskedjenek a kiadóhivatallal közölni. — Több kéziratról jövőre.

# Előfizetési fölhívás

## „FÜSTÖLŐ“

**czimű antiszemitiko-szatyrikus és humorisztikus havi-közlönyre.**

Mindenekelőtt kijelentjük, hogy vállalatunk nemcsak hogy nem akar concurrens vállalat lenni a „12 röpirat“-tal szemben, de sőt inkább annak utjait egyengetni lesz hivatása. A „12 röpirat“ komoly irányánál fogva egyebek közt humorisztikus rovatot sem nyithat; pedig ahol komoly érvek nem elégségesek a hatás előidézésére, ott a humor és a satyra megteszik kötelességüket.

A „Füstölő“ a zsidókérdés iránti érdekltséget a közönségnél már csak azért is élénksé-  
ben fogja tartani, mert a „12 röpirat“ füzete megjelenésének időpontjától egyenlő távolban, vagyis min-  
den hó elsején fog megjelenni. Első sorban és mindenekelőtt a zsidópestis orvoslását tűzi ki céljául;  
de emellett a politikai, irodalmi és általában a társadalmi élet többi mozzanatait és intézőit is éber figye-  
lemmel fogja kísérni; méltatva vagy ostorozva a rendelkezése alatt álló eszközökkel.

Szóval a „Füstölő“ célja az, hogy Magyarország keresztény lakosságát minél hamarabb  
meggyőzze a zsidók javithatlan gonoszságáról; hogy a satyra és a humor hatalmas s kevésbé korlátol-  
ható fegyvereivel minden téren lehető más állapotokat hozzon létre; s hogy mindig rámutasson a ma-  
gyar keresztény közönség előtt arra, a mi szép, jó és igaz; amit pártolhat, amit fölkarolhat, amiért  
lelkesehetnek; vagy amitől utálattal és megvetéssel kell elfordulnia.

Mindenfelől az általános corruptióról beszélnek. Mi erről akarunk tenni.

A zsidóság maholnap koldusbotra juttatja a keresztényeket. Mi erről akarunk tenni.

Tanintézményeink hanyat-homlok ássák alá a létfentartás, az egészség, és a józanság eszméjét.  
Mi erről akarunk tenni.

A magyar irodalomban ma sokan olyanok bitorolnak tekintélyt és dicsőséget, kiknek ezekhez  
sem tehetség, sem érdem folytán nincs joguk. Mi erről akarunk tenni.

Van sok oly tehetséges költőnk, írónk, tudósunk és művésznk, kik afölötti elkeseredésükben,  
hogy a szemiták, zsidó-béresek és más cliquek szövetkezete folytán munkájuk sohasem fog megérdem-  
lett méltánylásra találni, vagy egészen elhallgattak, vagy az utókorban kénytelenek helyezni reményüket.  
Mi erről akarunk tenni.

Olyan eredeti és fordított szépirodalmi művek és folyóiratok által van elárasztva az ország,  
amelyeknek olvasása valóságos megmérgezése minden ép kedélynek, s amelyek ennélfogva ép oly vesze-  
delmesek, mint azok, akiknek tulajdonát képezik, t. i. a zsidók. Mi erről akarunk tenni.

És ezzel elmondtuk programunkat. Adja az Isten, hogy Magyarország kereszténységének  
érdekében minden szavunk a szívek mélyéig hasson; s hogy minden fő által kellő mértékben találjon  
méltánylásra az a cél, amelyért a zászlót kitéztük.

Budapest, 1882. márczius hóban

## A „Füstölő“

szerkesztősége és kiadó-hivatala.

**A „Füstölő“ előfizetési ára: egész évre 1 frt.**

De kijelentjük, hogy csak egészéves előfizetéseket fogadunk el.

**Gyűjtőknek 5 példány után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.**

**Egyes példány ára 10 kr.**

➡ Az előfizetések — legczélszerűbben posta-utalvánnyal — a „Füstölő“ kiadótulaj-  
donos ához, Bartalits Imréhez, (Budapest, VIII., Eszterházy-utca 12. sz. a.) intézendők. ➡

➡ Mutatványszámokkal a terjesztésre szánt czimek szives beutalása után szívesen szolgálunk. ➡

A február hó elsején kiadott 4. szám tartalma:

Phinkelesz Kóbi, a fess jerek thünődései és esetei. (Képpel.) — Bolond Istóknak. (Költemény, Pipa János-  
tól.) — A khürorvos ór. (Makra Pipától.) — A szinfalak mögül. (Képpel.) — Hiteles jóvendölések. — Phin-  
kelesz Kóbi a „Petőfi“-ben. (2 képpel.) — Vasvári kóser népdal. (Költemény.) — A budapesti ref. főgymna-  
ziumból. — A régesrég óta ígért dióskifiről. — Apotheosis. — Pipafüst-karikák. — Sziklai Emiliának. (Köl-  
temény.) — A nemzeti színház előtt. (Képpel.) — A wasch-waari Sylveszter-bál. — Babel nyelv. — A bebi-  
zonyított saját haszon. — A jó dakter. (Képpel.) — Vásárban. — Amit nem lehet az egyetemen tanulni. —  
Gyakorlaton. (Képpel.) — Vidéki telefon. — Az istvántéri Dávid Klein, és az ő unokhája az Izidor. — Fej-  
törő. — A 3. szám fejtörő megfejtése. — Szerkesztői üzenetek. — A boritékon: Előfizetési fölhívás. —  
A 3. szám fejtörő helyes megfejtői. — Előfizetési felhívás a „12 röpirat“-ra. — Elvbarátainkhoz. — Hirdetések.



**KÜLÖNÖS FIGYELEMRE MÉLTÓ.**

A hirneves dr. **Forti**-féle

**sebtapasz**

mely rendkívüli gyógyereje, eloszlató, érlelő s fájdalmat csillapító hatása által leggyorsabb, megbízatos s egyszersmind gyökeres gyógyulást eszközöl különönmű bajokban. Egy csomag ára **50 kr.**, nagyobb csomagé **1 forint** használati utasítással együtt, postán küldve **20 krral** több.

Központi küldeményező raktár Budapesten:

**TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerész úrnál király-utca 12. sz.

Bécsben: Pleban F. X. gyógyszerterében. Istvántér 1. sz. Dr. Girtler F. gyógyszerterében, Freising 7. sz. Fritz G. és R. gyógyfűszerkereskedésében, Bräunerstrasse 5. sz. Prágában: Fürsz József gyógyszerterében Poric 1071. II. Grácban: Nedved A. gyógyszerterében a Mur-téren. Jassyban: Engel J. gyógyszerterében.

Továbbá kapható Budapesten: Pillich F. (ezelött Jezovits) udv. gyógyszerterében nagy (8) korona-utca. — Pataky K. gyógyszerésznél nagy korona-utca 26. szám. — Wagner J. városbáztéren. — Schernhoffer K. óz. a „nagy Kristófhoz“ czimzett gyógyszerterében, Kristóftér sarkán és idősb Dr. Wagner D. gyógyert. váci boulevard 59. — Egressy K. gyógyert. nádor-utca 2. ; Sztupa Gy. gyógyert. a Kalvintéren. — Urbán J. király-utca 98. sz. — Thalmayer és Seitz nádor-utca. — Kochmeister Frigyes utóainál nagy korona-utca 22. sz. — Telkessy J. udvari gyógyszerterében a várban. — Vlassek E. gyógyszerterében a Krisztinavárosban. — Frum J. gyógyszerésznél viziváros fő-utca. — Schwarzmayr K. gyógy. viziváros fő-utca. — Eiszdorfer G. gyógyszerterében Tabánban (Ráczváros) fő-utca. — Alsó-Lendván: Kiss B.-nál. — Aradon: Rozsnyai M. és Schäffer A. gyógy. urnál. — Berettyó-Ufjalun: Sárrethy L. — B.-Csabán: Varságh B. — Búd-Szent-Mihályon: Lukács F. — Debreczenben: dr. Rothschoek N. E. Tamásy K., Gölti N. és Örvényi O. — Dévaványa: Paecek G. — D.-Földváron: Náhera P. — Egerben: Köllner Lőrincz és Buzáth Lajos gyógyszerésznél. — Eperjesen: Isópy Gy. — Ersekujvárott: Conlegner J. — Gesztelyen: Pintér P. — Gyöngyösön: Mersits N. — Győrött: Müller K., Ziniel József. — Huszton: Keresztes S. — Jászberényben: Teschler E. és Merkl J. — Kaposvárt: Kecskény T. és Babocsay K. — Kassán: Koregkók A., Wandraschek K., Megay G. és Hegedüs L. — Karozagon: Báthory B. — Késmárkon: Generich C. A. — Komáromban: Grötschel Zs., Schmidthauer A. és Kirchner M. — Kun-Madaraszon: Jung K. — Losonczon: Kirehner D. és Plichta L. — Léván: Boleman Ede. — Makón: Nagy A. — Mező-Berényben: Baranyi M. — Mező-Kászony: Rátz Gy. — M.-Turon: Borbás J. — Miskolczon: Dr. Csáthi, Szabó, Mayer R., Ujházy K. és Dr. Szabó Gy. gyógy. — M.-Szigeten: Héder L. — Mitroviczán: Krstonsic A. — Nagy-Kanizsán: Praeger Béla és Belus J. — Nagy-Károlyban: Füleky P. és Koricsánszky L. N.-Körösön: Medveczky K. — Nagy-Szombaton: Pántotsek R. — N.-Váradon: Huzella M., Molnár J. és Nyiry Gy. gyógy. — Nyiregyházán: Korányi J. gysz. — Szopkó Alfr., és Lederer I. gyógy. szerész, és Kovács S. — Pakson: Malatinszky S. — Pécselt: Sipócz J. — Pozsonyban: Piszlory B. — Putnokon: Pekete N. — Rimaszombaton: Hamaliár K. — Rozsnyón: dr. Pösch J. gysz. és Hirsch J. N. — S.-A.-Ujhelyen: Medveczky A. és Pintér F. — Sümegen: Stumborszky L. — Szathmáron: Bossin J., Dr. Lengyel M. és Böszörményi J. gyógy. — Szegeden: Kovács Albert. — Sz.-Fehérvárott: Braun J. és Diaballa Gy. gyógy. — Székelyhidon: Szabó J. — Szombathelyen: Simon Gy. — Tarján: Monó J. — Temesvárott: Tárcazy I. és Jahner C. M. gyógy. — T.-Ujlakon: Rojkó M. — Técsön: Ágoston Gy. — Tokajban: Reiner D. — Ungvárott: Lám Sándor, Fränkel M. gyógy. — Krausz A., Speck J. és Peltárszky A. — Veszprémben: Ferenczy K. — Zirczen: Tejfel J. — Erdélyország, Deesen: Roth P. — Kolozsvárt: Valentini A. és Biró J. — Brassón: Schuster K. L., Gyertyánffy és Verzár. — M.-Vásárhelyt: Bucher M. — Segesvárt: idős Mitfalbacher J. B. — Seps-Szent-Györgyön: Beteg B. és Ötvös P. — Szászváros: Graffins J. — Tövísen: Slafkovič J. — Zilahon: Weisz S. 2) — 10

Ezen kitünő hatásu, nem eléggé ajánlható gyógytapasz készítője:

**Forti László.** Lak.: Budapest, I. ker. Nádor-utca 3-ik szám.

**Kühne E.**  
GAZDASÁGI CÉPOYAROS  
Mosonbóli  
ezennel tisztelettel megközi a nagyérdemű közönséget nyomon megvizsgáló fáraiktárának  
**BUDAPESTEN**  
VI. kerület, váci-útca 21. szám a.  
szives meglátására.

**Özv. Gyimóthy Karolyné**  
férfi lábbeli készítő.  
**BUDAPEST,**  
kecskeméti-utca 5. szám.

**SIREMLÉKEK**  
rendkívül nagy választékban  
**Gerenday A.**  
első orsz. márványműgyárosnál,  
Mária Valéria-utca 2.

**HEYEK ADOLF**  
**BUDAPESTEN,**  
Szerlita-tér és sült-utca sarkán  
a „vadászhőző“  
kötőpamutok, szabóellékek, szövött árak, férfiharisnyak és divát-cizkék raktára.

**SZURMÁK V.**  
ezelött **SZURMÁK J. és fia**  
arany, ezüst- és drágakő-ékszer üzlete.  
Budapest, kigyó utca 4. sz.

**KOLLARITS JÓZSEF és fia**  
kész fehérnemű, vászon, asztalnemű és szövött árak gyári raktára,  
az „Ypsilanti“-hoz.  
Budapest, váci-utca 5. sz.

**Ebenführer György**  
fűszer- és vegyesáru-kereskedése  
„a gyöngyűkhöz.“  
**BUDAPEST,**  
VIII. ker., kőfaragó-utca 5. szám.

**LŐRINCZ ISTVÁN**  
lábbeli-gyára.  
Budapest, VI. muzeum-körut  
5. szám.

**Wetzer Pál**  
rumburgi vászon, kész női és férfi fehérnemű raktára,  
„a szép magyar nőhöz“.  
Budapest, uri- és koronaherezege-utca sarkán.

**KIRCHKNOFF és ADÁM**  
férfi és női harisnyák, kapczák, gallérok, kézelők, ingbátók és zsebkendők, bőr-, czérna- és posztókésztyúk raktára.  
Budapest, Ferencziek tere 2. sz.

**MONASZTERLY és KUZMIK utódai**  
udvari divát-áru szállítók.  
Budapest, váci-utca 17. sz.

**SEEFELNER J. L.**  
m. kir. udvari papír-, rajz- és festőszerszer, kereskedése; cs. és kir. szab. Phönix-sokszorosító lapok főraktára.  
**BUDAPEST,**  
váci-utca 9. szám.

**SCHULLEK SÁNDOR,**  
kéményes mester **BUDAPESTEN**  
Király-utca 21. szám a.  
Finom asztal- és zsebkések, mézáros bárdok és szerszámok, angol borotvák, sat. jóllátás mellett.  
Mindennemű javítások elfogadtnak.  
Postai megrendelések a vidékre utavét mellett eszközöltetnek.